तदाउभावपिप्रत्येकमनुनीतौप्रार्थितौ कथंतदाह गवामितिसार्धेन ॥ १९ ॥ २० ॥ अपरःप्रतिग्राही दुराग्रहोयल्लक्षंत्वयोक्तमन्यदपिगवामयुतंय दितदपीमांविहायनेच्छामीत्युक्त्वागांत्यक्त्वाययावित्यर्थः ॥ २१ ॥ एतस्मिन्नंतरइति इतःपूर्वंपापाभावान्नेतुमसमर्थइतिभावः ॥ २२ ॥ उताहोइ त्येकंपदम् अथवापूर्वंशुभमिति नांतमितियमस्यस्वस्यवावाक्यम् पश्येपश्यामि ॥ २३ ॥ हेदेवयमपूर्वमशुभंभुंजइतिमयोक्तेसयमःपतेतिप्राह ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ दुर्घटेनश्रीकृष्णदर्शनेनविस्मितःसन्नात्मनोभाग्यमभिनंदति सत्वमिति हेविभो सत्वंममअक्षिपथः लोचनगोचरःसन् कथंसाक्षात्प्रत्य

अनुनीतावुभौविप्रौधर्मकृच्छ्रगतेनवै ॥ गवांलक्षंप्रकृष्टानांदास्याम्येषाप्रदीयताम् ॥ १९ ॥ भवंतावनुगृ ह्णीतांकिंकरस्याविजानतः ॥ समुद्धरतमांकृच्छ्रात्पतंतंनिरयेऽशुचौ ॥ २० ॥ नाहंप्रतीच्छेवैराजन्नित्यु क्त्वास्वाम्यपाक्रमत् ॥ नान्यद्गवामप्ययुतमिच्छामीत्यपरोययौ ॥ २१ ॥ एतस्मिन्नंतरेयाम्यैर्दूतैर्नीतोयम क्षयम् ॥ यमेनपृष्टस्तत्राहंदेवदेवजगत्पते ॥ २२ ॥ पूर्वंत्वमशुभंभुंक्षेउताहोनृपतेशुभम् ॥ नांतंदानस्यधर्म स्यपश्येलोकस्यभास्वतः ॥ २३ ॥ पूर्वंदेवाशुभंभुंजइतिप्राहपतेतिसः ॥ तावदद्राक्षमात्मानंकृकलासंपतन्प्र भो ॥ २४ ॥ ब्रह्मण्यस्यवदान्यस्यतवदासस्यकेशव ॥ स्मृतिर्नाद्यापिविध्वस्ताभवत्संदर्शनार्थिनः ॥ २५ ॥ सत्वंकथंममविभोऽक्षिपथःपरात्मायोगेश्वरैःश्रुतिदृशाऽमलहृद्विभाव्यः ॥ साक्षादधोक्षजउरुव्यसनांध बुद्धेःस्यान्मेऽनुदृश्यइहयस्यभवाऽपवर्गः ॥ २६ ॥ देवदेवजगन्नाथगोविंदपुरुषोत्तम ॥ नारायणहृषीकेशपु ण्यश्लोकाच्युताव्यय ॥ २७ ॥ अनुजानीहिमांकृष्णयांतंदेवगतिंप्रभो ॥ यत्रक्वापिसतश्चेतोभूयान्मेत्व त्पदास्पदम् ॥ २८ ॥

क्षोऽसीत्यर्थः किमत्राश्चर्यंतदाह परःआत्मा अतएवयोगेश्वरैरपिश्रुतिदृशाउपनिषच्चक्षुषा अमलेहृदिविभा व्यश्चित्यः यतोअधोक्षजः अक्षजमैंद्रियकंज्ञानंतत् अधःअर्वागेवयस्मात्सः यस्येहभवापवर्गोभवेत्तस्यभवाननुदृश्यःस्यात् उरुव्यसनेनकृकला सभवदुःखेनांधबुद्धेस्तुममैतच्चित्रमित्यर्थः ॥ २६ ॥ उद्रिक्तभक्तिर्बहुधासंबोधयन्नाह देवदेवेति ॥ २७ ॥ अनुज्ञापयति अनुजानीहीति देव लोकेऽपिसतःवर्तमानस्यात्मनोमनसःसन्निधिंप्रार्थयते यत्रक्वापीति त्वत्पादमास्पदंविषयोयस्यतथाभूतंभूयादिति ॥ २८ ॥